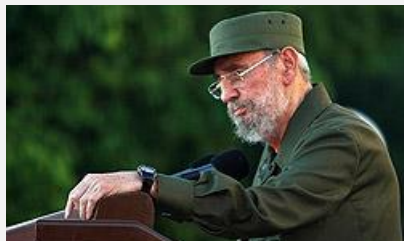

نگرانی ناتو از فراگیری موج انقلاب‌های عربی

ناتو به شدت نگران موج انقلابی که جهان عرب را فرا گرفته هستند چون این کشورها تامین کننده بخش اعظمی از نفتی هستند که اقتصاد مصرفی کشورهای ثروتمند و توسعه یافته نیاز دارند ...

ناتو به شدت نگران موج انقلابی که جهان عرب را فرا گرفته هستند چون این کشورها تامین کننده بخش اعظمی از نفتی هستند که اقتصاد مصرفی کشورهای ثروتمند و توسعه یافته نیاز دارند و این کشورها چاره‌ای نداشتند، جز آنکه از مناقشه داخلی لیبی استفاده کنند و دست به دخالت نظامی در جهان عرب بزنند.

به گزارش خبرگزاری فارس، فیدل کاسترو در جدیدترین مقاله خود در نشریه دولتی کوبا به تحلیل آخرین وضعیت کشور لیبی با اشاره به گذشته آن پرداخته است.

فیدل کاسترو در این مقاله آورده است: درست برخلاف آنچه که در مصر و تونس می‌گذرد، لیبی اولین رتبه را در شاخص رشد و توسعه انسانی در قاره آفریقا به خود اختصاص داده و دارای بالاترین عمر قابل انتظار در این قاره است. دولت توجه خاصی به آموزش و پرورش و همچنین مراقبت‌های پزشکی مبذول می‌دارد. سطح فرهنگ اهالی کشور بدون شک بالاترین سطح در آفریقا است. مسائل این کشور از نوعی دیگر است. اهالی این کشور نه کمبود مواد غذایی و نه کم‌وکسری در خدمات ضروری اجتماعی نداشتند.

این کشور برای اینکه بتواند برنامه‌های بلند پروازانه خود در عرصه تولید و توسعه اجتماعی را به مرحله اجرا درآورد به نیروی انسانی فراوانی نیاز داشت.

*ایجاد اشتغال برای کارگران خارجی

از همین رو برای صدها هزار کارگر مصری، تونس‌سی، چینی و سایر کشورها اشتغال ایجاد کرد. درآمد و ذخایر عظیمی به صورت ارز قابل تسعیر در بانک‌های کشورهای ثروتمند به امانت سپرده بود و از این کشورها کالاهای مصرفی و حتی تسلیحات پیچیده را تهیه می‌کرد.

همان کشورهایایی که این تسلیحات را به آن عرضه می‌کردند امروزه در نظر دارند بنام حمایت از حقوق بشر به آن حمله کنند. تبلیغات دروغین گول آسانی توسط رسانه‌های جمعی به اجرا در آمد تا در اذهان عمومی جهان ایجاد سردرگمی نماید. باید مدتی بگذرد تا بتوانیم بفهمیم واقعا چه اتفاقی در لیبی افتاده است و بتوانیم حقایق درست را از اخبار نادرستی که انتشار یافته جدا کنیم. رسانه‌های خبری جدي و آبرومند مانند تله سور (تلویزیون ملی ونزوئلا) مجبور شدند راسا گزارشگر و فیلم بردار برای تهیه گزارش از گروه‌های متخاصم به محل اعزام کنند تا بتوانند اخبار صحیح را مخابره کنند.

*لیبی کشور درگیر مسائل طایفه‌ای

مخابره اخبار سد شد. در نتیجه مقامات رسمی و صادق دیپلماتیک با به خطر انداختن جان خود شخصا به محلات و مناطق مختلف رفته بطور شبانه روزی فعالیت‌ها و اتفاقات را تحت نظر گرفتند تا بتوانند بفهمند واقعا چه می‌گذرد. امپراطوری آمریکا و متحدین اصلی آن از تدابیر بسیار پیچیده رسانه‌ای استفاده کردند تا اطلاعاتی را انتشار دهند که انسان فقط می‌توانست الیاف معدودی از حقیقت را از آنها استنتاج کند. بدون کوچکترین شکی چهره جوانانی که در بنغازی اعتراض می‌کردند - مرد و زن چه با حجاب و چه بی حجاب - خشم و ناراضی واقعی آنها را متجلی می‌ساخت. علیرغم اینکه 95 درصد جمعیت این کشور عرب از صمیم قلب به دین اسلام اعتقاد دارند هنوز انسان می‌تواند در کنش‌های رفتاری مردم آن عناصری از فرهنگ طایفه‌ای را مشاهده کند.

*نگرانی ناتو از فراگیری موج انقلاب‌های عربی

امپریالیسم و سازمان ناتو به شدت نگران موج انقلابی که جهان عرب را فرا گرفته هستند چون این کشورها تامین کننده بخش اعظمی از نفتی هستند که اقتصاد مصرفی کشورهای ثروتمند و توسعه یافته نیاز دارند، لذا این کشورها چاره‌ای نداشتند جز آنکه از مناقشه داخلی لیبی استفاده کنند و دست به دخالت نظامی در جهان عرب بزنند. نظریاتی که توسط دولت آمریکا مطرح می‌شد از همان ابتدا به نحو قاطعانه‌ای در واقع دخالت نظامی را مطرح می‌ساخت.

شرایط نمی توانست از این بهتر باشد. در انتخابات نوامبر گذشته دست راستی های حزب جمهوریخواه ضربه ای کاری به اوباما - که استاد لفاظی است - وارد ساختند.

گروه فاشیستی " ماموریت با موفقیت پایان یافت " که اکنون از لحاظ ایدئولوژیک از جانب حزب راست گرای " میهمانی چای " پشتیبانی می شد، نقش رهبری رئیس جمهوری را به نقشی تزئینی کاهش داد. بدین ترتیب برنامه بیمه پزشکی همگانی و بهبود نه چندان مطمئن اقتصادی رئیس جمهور در اثر کسری بودجه و رشد غیر قابل کنترل بدهی دولت فدرال - که هرگونه رکورد تاریخی را شکسته است - در خطر مواجه شدن با شکست است.

*کلینتون هدف واقعی آمریکا را بیان می کند

علیرغم سیلابی از دروغ و اغتشاش فکری که ایجاد شد، آمریکا نتوانست چین و فدراسیون روسیه را در شورای امنیت نسبت به دخالت نظامی در لیبی متقاعد سازد و این علیرغم این واقعیت بود که آمریکا توانسته بود در شورای حقوق بشر به اهدافی که در پی آن بود به تصویب برساند.

در رابطه با دخالت نظامی وزیر خارجه آمریکا عباراتی بکار برد که جای هیچ شکی نسبت به اهداف آمریکا باقی نمیگذارد. او گفت: " هیچ گزینه ای کنار گذاشته نشده است. "

واقعیت امر اینست که همانگونه که پیش بینی کرده بودیم لیبی گرفتار جنگ داخلی شده است. سازمان ملل نتوانست برای جلوگیری از وقوع آن کاری انجام دهد جز آنکه دبیر کل آن به پاشیدن مقدار قابل توجهی سوخت به آتش آن اضافه کند. مسئله ای که بازیگران این واقعه تصوراتش را هم نمیکردند این است که خود رهبران شورش وارد صحنه پیچیده ای شدند و اعلام کردند که هر گونه دخالت خارجی را رد میکنند.

*سرسختی مسئولین اپوزیسیون در مورد استقلال ملی

آژانس های خبری مختلف گزارش دادند که عبدالحافظ غوقا سخنگوی کمیته انقلاب روز دوشنبه 28 فوریه اعلام کرد که بقیه خاک لیبی توسط مردم لیبی آزاد خواهد شد.

غوقا هنگام تشکیل " شورای ملی " بعنوان نماینده شهر هائی که در دست قیام کنندگان است اطمینان داد که " ما برای آزاد سازی طرابلس روی ارتش حساب میکنیم. "

او به هنگام مواجه شدن با خبرنگاران در آن شهر که در فاصله 1000 کیلومتری طرابلس قرار دارد، به گفته خود چنین اضافه کرد که " ما اطلاعات سیاسی و نظامی میخواهیم. ولی به هیچ وجه نمی گذاریم استقلال و حاکمیت ما در هوا زمین و دریا مورد تعرض قرار گیرد. "

آژانس فرانس پرس دو شنبه گذشته گزارش داد که سرسختی مسئولین اپوزیسیون در مورد استقلال ملی بی درنگ در گفته های بسیاری از مردم به گزارشگران بین المللی در بنغازی بازتاب داشت.

*احساس بسیار قوی ناسیونالیستی در لیبی

در همان روز خانم آبیروم نینا استاد علوم سیاسی دانشگاه بنغازی گفت: " در لیبی احساس بسیار قوی ناسیونالیستی وجود دارد. " این خانم در اشاره به تجاوز آمریکا به عراق در سال 2003 که قرار بود موجد دموکراسی در آن کشور باشد و سپس به تمام منطقه سرایت کند و لی کاملاً دروغ از کار در آمد به تاکید گفت: " مضافاً اینکه مثال عراق کل جهان عرب را به وحشت میاندازد. "

این خانم استاد دانشگاه به صحبت خود چنین ادامه میدهد: " ما میدانیم در عراق چه اتفاقی افتاد. آن کشور بسیار بی ثبات است و ما واقعا نمیخواهیم همان راه طی کنیم. ما نمیخواهیم امریکائی ها بیایند و در نتیجه محبور شویم برویم و نزد قذافی گریه کنیم. "

ولی به نظر خانم آبیروم نینا " این احساس نیز وجود دارد که این انقلاب ما است و این ما هستیم که باید آن را انجام دهیم. " چند ساعت پس از اینکه این گزارش انتشار یافت دو تا از مهم ترین مطبوعات آمریکا یعنی نیویورک تایمز و واشنگتن پست روایت جدیدی از موضوع را گزارش دادند. آژانس DPA روز بعد در تاریخ اول مارس در این مورد گزارش داد: " مطبوعات آمریکا امروز گزارش دادند که اپوزیسیون لیبی می تواند از غرب بخواهد که مواضع نیروهای وفادار به رئیس جمهور معمر قذافی را از هوا بمباران کنند. "

*بدون حمایت غرب جنگیدن با نیروهای وفادار به قذافی مدت ها طول خواهد کشید

نیویورک تایمز و واشنگتن پست به نحو دیگری در گزارش آن لاین خودتصریح کردند که این موضوع در داخل شورای انقلاب لیبی مورد بحث قرار دارد. "

سخنگوی این شورا توضیح داد و نیویورک تایمز از او نقل قول کرد که " چنانچه عملیات هوایی در چارچوب سازمان ملل انجام شود،

این عملیات دخالت بین المللی محسوب نمی شود ".
این شورا از حقوقدانان، استادان دانشگاه، قضات و اعضا برجسته جامعه لیبی تشکیل شده است.
این گزارش می نویسد : " واشنگتن پست " نوشت که رهبران شورش اعلام کردند که بدون حمایت غرب جنگیدن با نیروهای وفادار به قذافی می تواند مدتها طول بگشد و به قیمت جان بسیاری تمام شود. "

*یک جنگ رسانه ای

لازم است به این نکته توجه شود که در این رابطه حتی از یک کارگر دهقان یا عامل عمرانی نام برده نشده است - دریغ از یک نفر در رابطه با تولید وی ا دانشجوی جوان و یا مبارزی که در این تظاهرات شرکت دارد. چرا سعی دارند شورشیان را به صورت اعضا برجسته ای از این کشور معرفی کنند که از امریکا و سازمان ناتو درخواست میکنند لیبی را بمباران کرده و مردم آن را بکشند؟
بالاخره روزی حقیقت را خواهیم فهمید- آنهم بواسطه افرادی مانند آن خانم استاد علوم سیاسی دانشگاه بنغازی که به روشنی و صراحت کامل از نتایجی صحبت کرد که مردم عراق آن را تجربه کردند و طی آن میلیون ها نفر کشته دادند، خانه هایشان ویران شد و از کار بیکار شدند یا مجبور به مهاجرت گردیدند .

روز چهارشنبه دوم مارس آژانس خبری افه (EFE) با معرفی یک سخنگوی شناخته شده شورشیان سخنانی از او را مطرح کرد که به نظر من در عین حال که مطالب گفته شده روز دوشنبه را تایید میکند آن را نقض هم میکند. این متن گزارش است : " رهبری شورشیان لیبی امروز از شورای امنیت سازمان ملل خواست که دست به حمله ای هوایی " علیه مزدوران " رژیم معمر قذافی بزند. "

*یک جنگ امپریالیستی دیگر آغاز می شود

حمله هوایی استراتژیک با دخالت نظامی - که ما مخالف آن هستیم - تفاوت دارد . این تاکیدی بود از جانب سخنگوی نیروهای اپوزیسیون که همیشه خود را مخالف دخالت نظامی اجانب در مناقشه لیبی نشان داده اند .
کدام یک از جنگ های بی شمار امپریالیستی به این جنگ شباهت دارد؟

جنگ امپریالیستی در اسپانیا در سال 1936 ، جنگ موسولینی علیه اتیوپی در سال 1935 ، جنگ جورج دبلیو بوش علیه عراق در سال 2003 و یا دیگر جنگ های امریکا علیه مردمان امریکا - از حمله به مکزیک در سال 1846 گرفته تا حمله به جزایر فالکلند در سال 1982 و حمله مزدوران امریکا به کوبا در خلیج خوکها، جنگ کثیف و محاصره میهن ما در عرض 50 سال گذشته که سالگرد آن 16 آوریل خواهد بود .

در تمام این جنگ ها مانند جنگ ویتنام که به قیمت جان میلیون ها تن تمام شد و در طول آن مزورانه ترین توجیهات و عملیات انجام شد.

هر کس در این مورد شکی دارد ، در مورد دخالت ناگزیری که در نهایت در لیبی انجام خواهد شد ، به گزارشی که امروز آژانس خبرگزاری اسوشیتدپرس منتشر کرده مراجعه کند. این خبرگزاری مینویسد : " دیپلمات ها گفتند که کشورهای ناتو نقشه ای اقتضائی طراحی کرده اند که مطابق مدل ایجاد منطقه پرواز ممنوع در بالکان در دهه 1990 است تا چنانچه جامعه بین المللی تصمیم بگیرد منطقه پرواز ممنوع به لیبی تحمیل کند به مورد اجرا بگذارد. "